

*7. Jägare B. Strid, Segersjö, Lännäs.	94
8. Hemmansägare E. Axelsson, Östersätter, Odensbacken.	88
9. Lantbrukare E. Larsson, Hummelsta, Odensbacken.	93
10. Lantbrukare M. Persson, Via, Asker.	97
11. Lantbrukare H. Pettersson, Malgräva, Asker.	92
12. Jägare Einar Johansson, Nylund, Kilsmo.	109
13. Skogvaktare E. Angarh, Högsjö.	90
14. Skogvaktare E. Persson, Stenstorp, Läfte.	110
Trakten kring Segersjö och Lännäs, 3.300 hektar (2.000 + 1.300).	
Trakten Odensbacken—Skarsjö, 2.450 hektar (2.000 + 450).	
Trakten SV. om St. Mällösa, 2.260 hektar (2.000 + 260).	
Trakten Ö. Kvismaren—Odensbacken, 2.100 hektar (2.000 + 100).	
Trakten S. om Asker, 3.170 hektar (1.500 + 1.670).	
Bysta marker i Örebro län m. m., 8.000 hektar (2.000 + 6.000).	
Högsjö marker i Örebro län m. m., 3.270 hektar (650 + 2.620).	
Ö. delen av Lännäs s:n, 3.550 hektar (400 + 3.150).	

Antalet jaktvårdschefen 13 och jaktuppsyningsmän 163. Dessutom ha till jaktpolis utsetts ytterligare några personer, dock utan rapportskyldighet eller kostnadsfritt medlemskap i föreningen.

* Stjärna framför namnet anger, att vederbörande även förekommer i förteckningarna över ständiga, resp. årligen betalande medlemmar (sammanslagt 30 st.).

JAKTUPPSYNINGSMÄN!

Insänden punktigt Eder åliggande rapporter till jaktvårdschefen. Men detta är icke nog! På Eder ankommer först och främst att var och en inom sitt område arbetar för jaktvårdens befrämjande i överensstämmelse med de instruktioner och påminnelser, som meddelats Eder. Ni kunna därvid alltid påräkna hjälp och bistånd från Eder jaktvårdschef såväl som från Örebro läns jaktvårdsförening.

Sekreteraren.

Årsberättelse 1926.

Flera förändringar ha under berättelseåret ägt rum i jaktvårdsföreningens styrelse. Såväl dess ordförande, landshövding Karl J. Bergström, som och dess sekreterare, skogschef Arvid Nilsson, ha nämligen avgått, den förra på grund av bortflyttning från orten och den senare till följd av ökad arbetsbörda. Vid årsmötet den 15 maj invaldes i de avgångnas ställe landshövdingen m. m. Hemming Elmquist, som förklarar sig villig mottaga ordförandeskapet i jaktvårdsföreningen, samt direktör Ad. Lindgren. Vidare återvaldes de enligt stadgarna avgående styrelseledamöterna och suppleanterna. Samtidigt utsågos till revisorer godsägare P. Burén och ingenjör Ch. Löfgren med godsägare N. Kierkegaard och doktor G. Charlier som suppleanter. Till ledamot och dennes suppleant i Svenska Jägarförbundets nämnd valdes jägmästare H. Dieden och riksbanksdirektör Ch. Lambér resp., och till representanter vid Jägarförbundets årsmöte utsågos riksbanksdirektör Ch. Lambér, jägmästare J. A. Bergvall, kapten Josias Montgomery och länsjägmästare Nils Eckerbom samt till suppleanter för dem direktör Fr. Sundberg, köpman Erik Östlund, doktor G. Charlier och jägmästare H. Dieden.

Vid årsmötet godkändes styrelsens förslag om de sedvanliga penninganslagen till belöning för angivelse av jakt å älg, tjäder och orre i förbjuden tid, för god viltvård samt för rovdjursstammens nedbringande. Vidare beslöts, att föreningen skulle för det innevarande året söka utverka följande jakttider:

för älgdjur 13—16 oktober,

” raphöns 16 sept.—15 okt.,

” tjäder och orre: jakt å honor 21 aug.—15 sept. och å tuppar 21 aug.—31 dec.

Årsmötet beslöt vidare göra skriftlig framställning till Konungen och Svenska Jägarförbundet om snar och grundlig revidering av jaktlagarna i överensstämmelse med den nutida jaktvårdens krav.

Efter mötesförhandlingarna, som på grund av ordförandens frånvaro leddes av vice ordföranden överste B. Festin, lämnade kammarherren frih. Hugo Hamilton i ett intressant och underhållande före-

drag en skildring över sin nyligen företagna björnjakt i Finland. Föredragshållaren gav senare vid supén åhörarna tillfälle att avsmaka jaktbytet, i det att samtliga mötesdeltagarna då bjödos på björnstek.

Vid årsmötet, som var besökt av ett 50-tal medlemmar, visades ett par filmer "Isbjörnsjakt i polarisen" samt "Orrspel och brushanelek", vartill Stora hotellets orkester utförde musik.

Matrikeln har under året icke undergått några större förändringar. Vid årets slut var medlemsantalet följande:

hedersledamöter	2 st.
ständiga ledamöter	32 "
årliga "	289 "
	Summa 323 st.

Härtill komma 13 jaktvårdschefer och 163 jaktuppsyningsmän, varav dock 30 st. samtidigt äro betalande medlemmar och ingå i ovanstående förteckning.

Genom vid årsmötet fattat enhälligt beslut har föreningen till hedersledamot utsett sin förutvarande ordförande, landshövding Karl J. Bergström.

Jaktvårdsorganisationen i länet har under år 1926 genomgått en grundlig revidering. Åtskilliga jaktuppsyningsmän ha entledigats från sina uppdrag och nya utsetts. Uppsyningsområdena ha omreglerats och samtliga erhållit bestämda gränser, vilka om möjligt sammanfalla med naturliga eller ekonomiska gränser. Områdena ha arealräknats, därvid åker och skogsmark åtskiljts för erhållande av bästa möjliga kontroll samt konsekvens vid det jaktstatistiska materialets behandling. Varje jaktuppsyningsman har tilldelats en generalstabskarta över sitt område, varje jaktvårdschef en dylik karta över sitt distrikt med de olika uppsyningsområdenas gränser därå inlagda, och slutligen har sekreteraren en karta över hela länet, utvisande varje distrikt med dess områden. De tidigare fastställda instruktionerna för jaktuppsyningsmän ha, kompletterade och förtydligade, utsänts till uppsyningsmännen. Vidare har kontroll över tidigare utlämnade polisbrickor i största möjliga utsträckning verkstälts och nya polisbrickor anskaffats åt de jaktuppsyningsmän, som tidigare varit i avsaknad därav.

Samtliga jaktuppsyningsmän erhålla fr. o. m. år 1926 Svenska Jägarförbundets medlemsblad å föreningens bekostnad.

Den belöning å 50 kr. för varje särskilt fall, då angivelse skett av älgjakt i olaga tid, har under året efter styrelsens prövning tilldelats följande personer:

skogsarbetare H. H. Häger, Näverkärrret, hemmansägare Valfrid Persson, Svansbo, skogsvaktare Karl J. Lundin, Svartå, skogsvaktare K. J. Bodin, Finnåker.

Bland expedierade skrivelser må — förutom de ovannämnda av årsmötet beslutade — här nämnas följande:

till Skånska jägarsällskapet och Skånes naturskyddsförening med framställning om bättre skydd för örnar och vråkar, speciellt under höst- och vårsträcken;

till Örebro läns Landsting och Hushållningssällskap om ett anslag från vartdera å 300 kronor för år 1927;

till Kgl. Domänstyrelsen med framställning om undervisning i jaktvård vid de tillämnade specialkurserna å Klotens skogsfortsättningskola;

till Länsstyrelsen i Örebro med anledning av infordrat yttrande angående Värmlands allm. djurskyddsförenings underdåniga framställning om förbud att använda gift till dödande av djur, därvid sådant förbud av jaktvårdsföreningen tillstyrktes vad strykningsgiftet beträffar, men fosforpreparaten för kråkors och råttors dödande ansågos böra få användas såsom hitintills.

Som resultat av dessa framställningar kan här tacksamt omnämnas, att Landstinget och Hushållningssällskapet beviljat föreningen de begärda anslagen, från sistnämnda hållet dock med det förbehållet, att Hushållningssällskapet finge utse en av ledamöterna i jaktvårdsföreningens styrelse. Vad giftutläggningen beträffar, så har Länsstyrelsen i Örebro beslutat, att fr. o. m. innevarande vinter icke vidare meddela tillstånd att utlägga stryknin för fångst av räv.

Den år 1925 tillsatta kommittén för utronande av möjligheterna att ernå en bäverinplantering i länet har under berättelseåret slutfört denna sin uppgift och därefter upplösts. Doktor Sven Arlman från Sunne i Värmland har vid besök under höstens lopp här i länet vitsordat de tillämnade utplanteringsplatserna såsom för ändamålet synnerligen lämpliga. För vidare upplysningar härom hänvisas till tvänne uppsatser å annat ställe i denna årskrift. Styrelsen har vid sammanträde den 7 dec. 1926 beslutat att till nästkommande sommar söka få till stånd en bäverinplantering och har fördenskull inlett förhandlingar angående inköp och hittransporterande av bävrar från Norge. I samband härmed har styrelsen beslutat söka utverka fridlysning inom länet dels tillsvidare å bäver, dels ock å utter för en tid av 3 år. En förväxling av bäver och utter kan ju lätt äga rum och komma att kosta en kringströvande bäver livet, och uttern är ju dessutom så sällsynt, att han även ur den synpunkten behöves fredas under några år.

Skottpenningarna ha under berättelseåret utgått med följande belopp:

kr. 4:—	för räv under tiden 16/4—30/9,
” 3:—	” grävling,
” 3:—	” duvhök,
” 0:40	” kråka.

Dessa skottpenningebelopp äro fastställda även för år 1927 och utgå enligt de grunder, som av Landstinget antogs i september 1925. d. v. s. penningarna förskottas i regel genom vederbörande kommunds försorg och utanordnas sedan av Landstinget. Jaktvårdsföreningens utsedda ombud, under berättelseåret till antalet 8 och med lika många suppleanter, utöva därvid en kontrollerande verksamhet. Ombuden ha såsom hjälp i sitt arbete från jaktvårdsföreningen erhållit professor Einar Lönnbergs folkskrift om rovfåglarnas särskiljande.

Jaktvårdsföreningens styrelse har bland sina ledamöter utsett fem personer att fungera såsom arbetsutskott under öfverste B. Festins ordförandeskap. Utom en del löpande göromål märkas bland arbetsutskottets närmaste uppgifter genomförandet av jaktvårdsorganisationens revidering i länet, höjandet av föreningens medlemsantal genom någon allmännare vädjan till jaktvårdsintresserade personer, be- drivande av jaktvårdspropaganda i länets tidningar, genomförandet av bäverinplanteringen m. m. Vad tidningspropagandan beträffar, pågår den sedan i höstas i samtliga tidningar inom länet och därjämte ett par utanför dess gränser, inalles f. n. 13 st., vilka c:a 2 gånger i månaden erhålla kortare meddelanden (t. ex. om inträdande fridlysningsstider) eller längre, upplysande artiklar i jaktvårdsämnen. Tidningarna publicera dessa meddelanden och uppsatser under föreningens namn och särskilda vignett. Såväl denna vignett som och illustrationer å föreningens brevpapper och kuvert samt i dess årskrift ha utförts och välvilligt ställts till jaktvårdsföreningens förfogande av konstnären Wilh. Bergewing, Loka.

Jaktåret 1926 får knappast anses hava motsvarat förväntningarna. Efter det föregående ovanligt gynnsamma året för småvilt räkmänhet icke fallet. De regniga och kalla perioderna under våren och försommaren äro säkerligen främsta orsaken härtill. Talrika andereden och även en del raphhönsbon å lägre belägna marker blevo då översvämmade och förstörda, och fågelkullarna av alla slag blevo mycket decimerade. Orren har i allmänhet stått sig bättre än tjädern. Även de första harkullarna ha rönt skadlig påverkan av väderleken, medan de senare födda harungarna haft det bättre.

29

Beträffande årets villebrådstillgång och skottlista m. m. hänvisas till jaktrapporten samt utdrag ur distriktsrapporterna å annat ställe i årskriften, men må därom i korthet här anföras följande:

Älgen. Ehuru älgkoförbudets verkningar ännu icke kunna till fullo överblickas, synes det dock hitintills hava åstadkommit icke blott en god ökning av älgstammen i sin helhet utan jämväl en betydlig höjning av antalet fällda djur i skottlistan. Tillgången å älgdjur synes möjligen vara något minskad, åtminstone å de trakter där man med tillhjälp av de två sista årens spårsojakter följt varena åtkomlig tjur, men i antalet kor och kalvar rapporteras däremot god ökning. Från vissa trakter klagas över brist å tjurar samt förekomsten av många gallkor. Älgkoförbudet kan emellertid icke ännu ha givit upphov till några gallkor, ty kalvningen våren 1927 blir den första, som röner inflytande härav, och först därefter kan frågan om gallkornas ev. ökning bedömas. — Antalet fällda älgar har som nämnts betydligt höjts och utgör i runda tal 130 och 200 st. under åren 1925 och 1926 resp.

Rådjuren ha något minskat. De ha å vissa håll hårt beskattats, och stammen röner här och där stort avbräck genom lösjagande hundar.

Haren, både svensk och tysk, har något ökat, vilket mest gäller den förstnämnde.

Tjäder och orre rönne menlig inverkan av regnperioderna under våren och försommaren, men orrstammen synes dock i det hela något ökat.

Järpen tillväxer sakt i antal, men har flerstädes en svår fiende i sparvhöken.

Ripen synes icke nämnvärt förökad sig under året.

Raphhönsen föredde få och små kullar å lägre belägna marker — en följd av regnperioderna. Å mera höglända trakter funnos dock rätt stora och vid jakttidens början väl utvuxna kullar.

Fasanen synes utbreda sig något å lämpliga lokaler.

Morkullan och *beckasinerna* torde snarare minska än öka.

Gräsunden hade ett rätt dåligt år på grund av vårens översvämningar och slagregn.

Swanen häckar regelbundet å några platser i länet.

Rävnen minskar, samtidigt som värdet å hans skinn ökas.

Grävlingen efterhålles starkt å vissa trakter, men är ganska talrik å andra håll.

Mård och *utter* äro rätt sällsynta och avtaga i antal. Sedan kraftpesten härjat i slättlandets vattendrag, synes uttern mera dragit sig till skogsbygderna.

Örn. Någon kungsörn torde ej mera häcka i länet, men ett havsörnsbo finnes inom Glanshammars härad.
Berguven är ytterst sällsynt.
Hök och kråka förekomma ungefär som förut, dock med någon minskning för duvhöken.

Örebro i mars 1927.

HENNING ELMQUIST.

Henrik Dieden.

+

Örebro läns jaktvårdsförenings

räkenskaper under år 1926.

Inkomster:

Behållning från år 1925	Kr.	473:11
Medlemsavgifter	"	933:—
Annonser i årskriften	"	715:—
Försålda ex. av föreningens årskrift	"	14:—
Räntor	"	33:95
Summa Kronor		2.169:06

Utgifter:

Tryckning av årskriften	Kr.	707:52
Årsbidrag till Svenska Jägarförbundet	"	267:—
Belöningar	"	150:—
Trycksaker och skrivmaterial	"	233:55
Porto	"	184:15
Filmhyra	"	56:50
Behållning till år 1927	"	570:34
Summa Kronor		2.169:06

Örebro den 31 december 1926.

Hjalmar Trolle,
Skattmästare.

Granskad utan anmärkning varför ansvarsfrihet tillstyrkes:

Pontus Burén.

Charles Löfgren.

+